

**A XXXII.
BÁNYÁSZNAP**

MESSEKI

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJÉTEK!

Ércbányász

A MESSZEKI ÉRCBANYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

XX. ÉVFOLYAM 17. SZÁM

ÁRA: 1,80 FORINT

1982. SZEPTEMBER 1.

Családi hagyomány volt a bányász

A nyugdíjas napok nem a tétlenség napjai

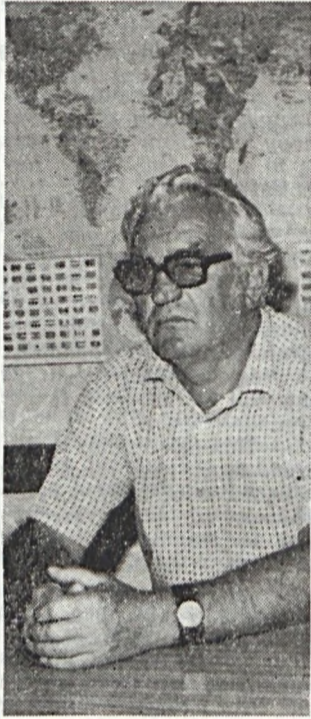
— Gyerek, gyere holnap műszakra! Pista, te pedig vidd le magaddal és közben oktasd ki — hangzott el az üzemi titkár utasítása. — És másnap, 1946. augusztus 19-én műszakra jelentkeztem István-aknál. **Abrahám István** vājár mindjárt nyakon is fogott és leszállás közben elmondta, mi az a metán, meg a szénmonoxid. Mire a munkahelyre értünk, az oktatással is készen voltam — meséli bányász életének első napját a fenti gyerek, **Vámos István** aknász, a II. sz. bányauzem pb szervező titkára, aki most fehér hajal, de sima vonásokkal a nyugdíjas évek küszöbéhez érkezett.

— A fenti eset 36 évvel ezelőtt történt, de mi volt az indító ok, ami téged, Pista, a bányához vezetett?

— Főleg a családi és a környezeti hagyomány. Hisz édesapám, öt fiú és egy lány testvérem mind a bányánál dolgozott. Bányásztelepen, bányászok között nőttek fel. De az is döntő volt, hogy abban az időben viszonylag ott fizettek a legjobban.

— Hogyan alakult életed folyása az első leszállás után?

— István-aknál dolgoztam 1954-ig, ahol csillás, segédvājár, majd vājár lettem. Megnősültem, két gyermekem született. Közben elvégeztem a bányaiipari technikumot is. Ekkor átkerültem a Komlói Szénbányászati Tröszt anna-aknai üzemébe aknásznak. De

hűtlen lettem a szénhez 1957-ben és átjöttem az uránhoz. I. sz. bányauzem: aknász. Központ: műszaki ellenőr. III. sz. bányauzem: szakvezető és robbantásvezető. 1965-ben kerültem a II. sz. bányauzembe szállítási körletvezetőnek, ezután pedig a munkaszervezési csoport következett. Itt ért utól a nyugdíj.

— Személyes tapasztalataid alapján milyennek látod a régi és a mostani bányászok életét? Van-e köztük különbség?

— Van, van! Mégpedig óriási. Elsősorban a sok munkagép, új szerszámok és védőfelszerelések terén, amelyek mind a bányászok nehéz munkájának a megkönnyítését és egészségének védelmét szolgálják. Ma már hihetetlennek hangzik, hogy én még mezítláb és saját rongyos ruhámban kezdtem a bányamunkát. Az életszínvonal meg össze se hasonlítható. Jól emlékszem, 1946—47-ben sokszor jöttem hozzánk az üzembe Aczél György és Biszku Béla elvtársak és rövid röpgyűléseken emlékeztettek bennünket arra, hogy nagyon várják tőlünk a szentet a kórházak és a mozdonyok. És mi mentünk, önként felajánlva a többletmunkát. Napi 10—12 órát dolgoztunk ilyenkor, sokszor csak zsíroskenyéren. No, de akkor egy jó zsíroskenyér már nagy szó volt!

— Gazdasági munkád mellett nagyon sok társadalmi politikai munkát is végeztél. Hogyan tudtad összehangolni ezeket?

— Valóban sok ilyen megbízatásom volt, de mindnek sikerült eleget tennem. Igaz, hogy olyan főnökeim voltak, akik erre megadták a lehetőséget. A DISZ-ben kezdtem, aztán KISZ-tag,

Vállalati vājárvetélkedő '82

Idén a szokásosnál korábban, már nyáron lebonyolításra került a vállalati vājárvetélkedő döntője. Július utolsó két napján mérte össze szakmai tudását, politikai tájékozottságát az a tizenhét éves ifjú vājár, aki az üzemi versenyeken a legjobban szerepelt.

A hagyományoknak megfelelően az első napon a gyakorlati, másnap az elméleti verseny került lebonyolításra.

A vetélkedő gyakorlati részének ezúttal a II. sz. bányauzem volt a házigazdája. A szervezők — a MÉV KISZ-bizottsága és az FMKT vállalati szervező bizottsága — visszatértek a régi jól bevált lebonyolítási formához: a gyakorlati versenyt termelő munkahelyeken rendezték.

Az, hogy ki kivel dolgozik majd egy munkahelyen, csak a leszállás előtt a sorolásonál dőlt el. Minden csapatot egy-egy II-es, III-as, IV-es üzemi fiatal alkotott.

A hat, csaknem azonos állapotú munkahelyen egy időben kezdődött a verseny.

Sehol sem kellett attól tartani, hogy nem lesz robbantás.

A gyakorlati versenyt a szigorú zsűri a végzett teljesítmény és a biztonsági előírások betartása alapján pontozta.

Valamennyi csapat alaposan kitett magáért. A gyakorlati versenyben végül is a **Kovács László** (II. sz. bányauzem), **Maros István** (III. sz. bányauzem), **Erdei Károly** (IV. sz. bányauzem) összetételű trió vitte el a pálmát.

A szoros versenyre jellemző, hogy köztük és a legkevesebb pontot szerzett csapat között nem alakult ki jelentős különbség.

A vállalati vājárvetélkedő döntője másnap a Központban az elméleti versenyyel folytatódott. A résztvevők

először az írásbeli feladatok oldották meg.

Hogy mi mindent kell tudni a ma vājáranak? Többek között értenie kell a matematikához, a fizikához is. Például a szükséges adatok ismeretében meg kell tudni határozni az önjáró szállító rakodógépek ciklusidejét. A különböző számítási feladatok mellett jártasságnak kell lennie a geológiai, a földtani kutatás és a geofizikai ismeretek témakörében is.

Az írásbeli feladatok megoldása után a résztvevők két csoportban folytatták a versenyt. Míg az egyik teremben szakmai kérdésekre válaszoltak, addig a másikban politikai jártasságukat bizonyíthatták.

A végig izgalmas és szoros versenyben kettős petőci siker született. Az idei vállalati vājárvetélkedőt **Kalina János** nyerte. Ő most másodszer bizonyított, hiszen 1979-ben is ő végzett

az első helyen. Csupán egy ponttal előzte meg a IV. sz. bányauzem másik kiváló vājárát, **Erdei Károlyt**.

A tavalyi győztes **Kovács László** (II. sz. bányauzem) ezúttal a harmadik helyen végzett. A negyedik **Farsang Lajos** (II. sz. bányauzem) lett. Az ötödik és hatodik helyet III. sz. bányauzemiek szereztek meg.

Dani Ferenc az idei döntő egyik nagy felfedezettje. Kiváló szakmai tudása, alapos politikai ismeretei révén még jobb helyezést is elérhetett volna, ha a gyakorlati versenyen több pontot szereznek társaival.

A tavalyi második **Hágensturn József** ez évben kénytelen volt megelégedni a hatodik hellyel.

Elkeseredésre nincs okuk azoknak sem, akik most nem kerültek az első hat közé, hiszen a döntő valamennyi résztvevője bizonyította, hogy a vājár szakma kiváló ismerője.

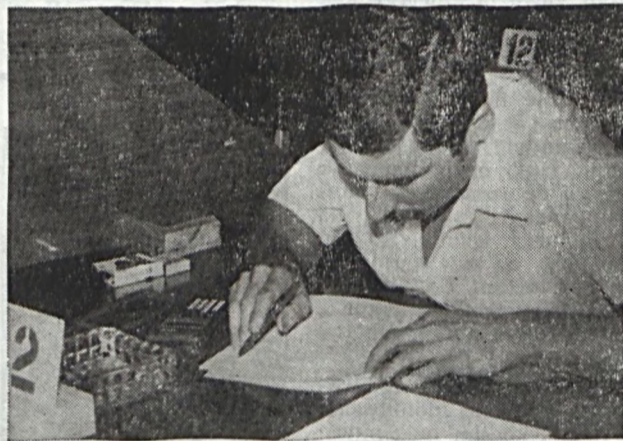
N. G.

A verseny győztese **Kalina János**, a IV. sz. bányauzem szakvezető vājára.

A II. helyezett **Erdei Károly**, a IV. sz. bányauzem szakvezető vājára.

A III. helyen **Kovács László**, a II. sz. bányauzem szakvezető vājára végzett.

A verseny negyedik helyezettje **Farsang Lajos**, a II. sz. bányauzem szakvezető vājára lett.

Csöndör László felvételei

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Kisdaróczi János
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs,
Hajnóczy u. 35.
Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-147, 7-108
Kiadója:
a Baranya megyei
Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó:
Braun Károly
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre
43,20 Ft
Előfizethető
a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

ma titkár lettem. A párt is soraiba fogadott és ezzel párhuzamosan 10 évig munkásóri szolgálatot is teljesítettem. De sokat kaptam a párttól is: részt vehettem a moszkvai VIT-en, Budapesten a KISZ megalakulásán, majd 1960-ban a kongresszusán is.

Nem mondja, de tudom, hogy sok kitüntetés is kapott. Többek között: a Munkás-Paraszt Hatalomért Emlékérem, Munkásör Emlékjelvény, Kiváló bányász, Kiváló dolgozó négyszer stb.

— Visszatekintve életedre, megtudtad-e valósítani fiatalkori terveidet? És hogyan tovább?

— Soha sem voltam nagyratörő ember. Nem voltak elérhetetlen álmaim. Elégedett vagyok, mert mindent

megtettem, amit a munkahelyemen és a mozgalmi munkában elvártak tőlem. A szakma sok területén dolgoztam, mindig odamentem, ahol szükség volt a munkámra.

— Nyugdíjba vonulásommal se szeretnék elszakadni üzemi volt munkatársaimtól, akikhez erős baráti szálak fűznek, akiknek sokat köszönhetek. De a közösségi-politikai munkát se akarom abbahagyni. Emellett van egy kis telkem, ahol a jó levegő és a fizikai munka is vár. Aztán jönnek az unokák, ők is keresik a nagypapát. Szóval jól meg kell szerveznem, hogy mindenre jusson idő. Mert a nyugdíjas napok sem lesznek a tétlenség napjai számomra!

Nagy Sándor

Művelődési Ház

A Ságvári Endre Művelődési Ház szeptemberi programjából

Augusztus 30—szeptember 19.: Ságvári Stúdiógaléria — Remetz Béla festőművész kiállítása. A kiállítást augusztus 30-án 17,00 órakor Vincze János, a Ságvári Endre Művelődési Ház művészeti vezetője nyitja meg. 4-én 15,30, 17,30 és 19,30 órakor: Mozi — Puska és bilincs (szovjet film). 5-én 15,30, 17,30 és 19,30 órakor: Mozi — A vízesés fia (USA film). 11-én 15,30 és 18,30 órakor: Mozi — Keresztpapa (USA film). 12-én 15,30, 17,30 és 19,30 órakor: Mozi — Repuviem (magyar film).

MTV PÉCSI STÚDIÓ

Az MTV Pécsi Körzeti Stúdió szeptemberi programjából

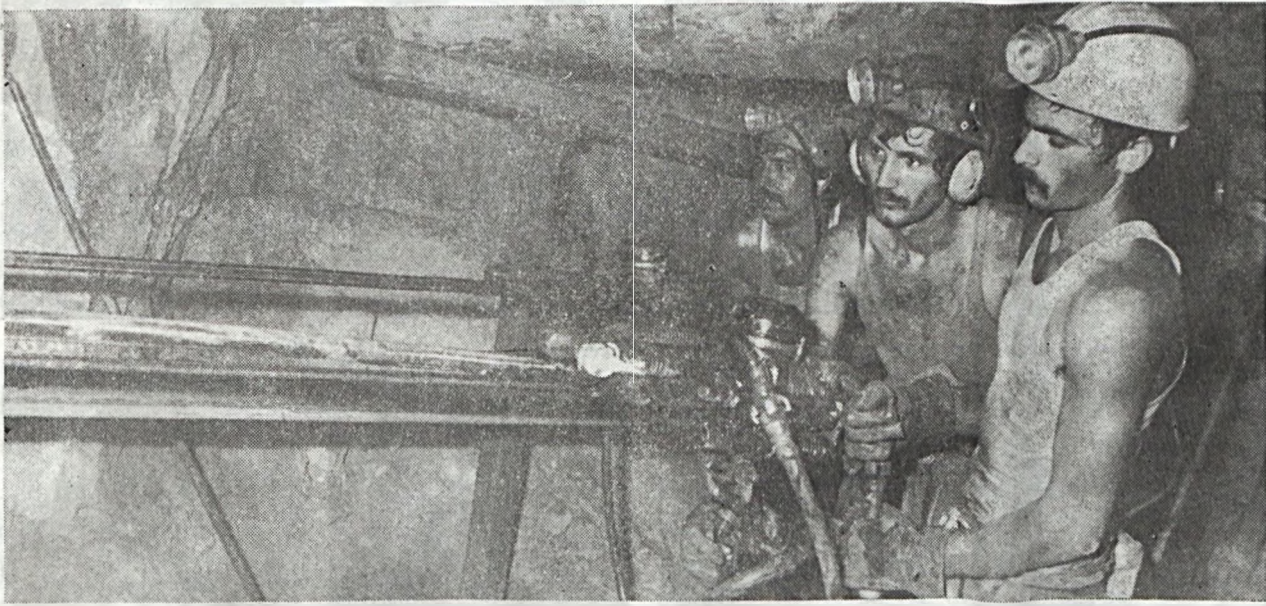
2-án 19,05 órakor: Nas ekran. Szerb-horvát nyelvű nemzetiségi műsor (II. program).

4-én 9,05 órakor: Nas ekran (ism. I. program).

5-én 17,50 órakor: Helyszíni közvetítés a pécsi bányásznap ünnepségekről (I. program).

7-én 18,30 órakor: Pannon krónika 9. (I. program).

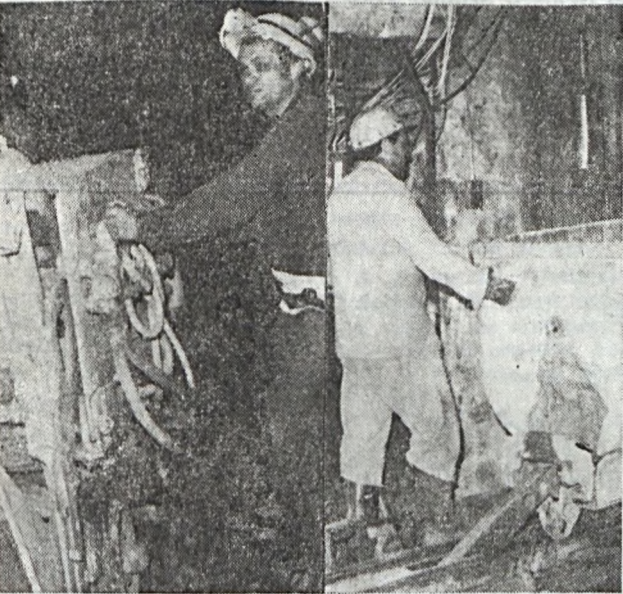
BÁNYAMUNKA

A bányászok, akik munkájuk során lefűrják az ércet,

... robbantanak,

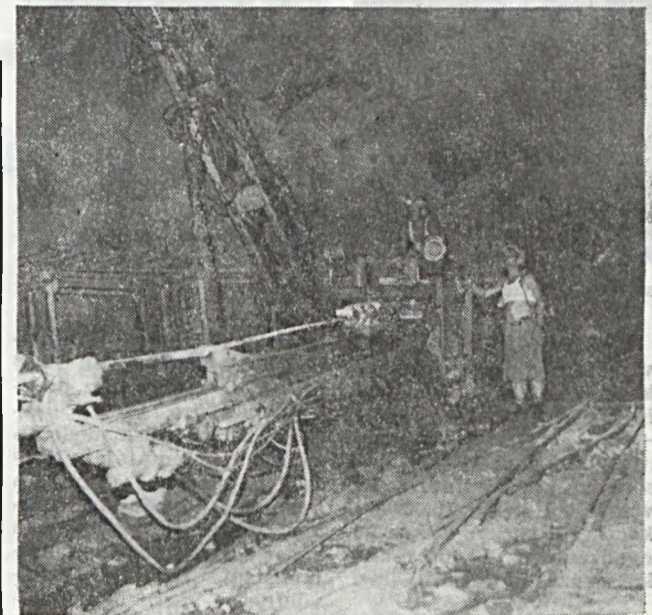
... rakodnak és szállítanak,

Többek között dolgoznak kézzel,

kapával és súlyos kalapáccsal,

... és géppel,

... dolgoznak vágaton,

... fejtésben.

Aszongya a Haverom...

... hogy neki is volt egy haverja, akit úgy hívtak, „Mejjes”. Na nem ez volt az ősöktől kapott becsületes szép magyar neve. Ezt a nevet a haverok aggatták rá, mert úgy járt-kelt mindig, mint a kismellű manőkenek: kidüllesztett melllel, peckesen. Szóval ez a Melles — a haver haverja — úgy húsz évvel ezelőtt, amikor még az ember potenciálisan is számított valamit, nemcsak a munkában, egy szombat esti kisészakás műszak vége felé (ezt a műszakot már csak az öregebbje tudja, hogy milyen volt pont szombaton) ordít, jajveszékél, sír a bányában, hogy jaj ő rögtön meghal, segítsünk rajta, mert széjjel pattan, meg összemegy, meg minden. Na lett nagy ribillió! Hamar a csillét, hordágyat, de nagyon óvatosan, mert a Mejjes minden mozdulatra ordít, hogy most hal meg rögtön. Csillével végigrohanták a hét és fél kilométer távolság felé. A másik felé a hordágyal, mert az az átkozott cug, mármint a teleszerelvény elállta az útjukat.

Szakadt a víz a hordárokrol, a Mejjes meg csak nem hagyta abba az ordítást. — Még egy kicsit bírd ki — vigasztalgatták menet közben szegényt. Végre az aknához értek kifulladásra, megjött a kas, Mejjes felugrott a hordágyról és dadogva, mert kissé dadogott szegény, elhadarta: — Kö-kö-köszönöm, hogy ki-ki-kihozottak. Rara-randevúm lesz és egy ki-ki-kicsit rá-rá-rápihentem előre. Azt mondja a haverom, hogy nem verték meg ezért a Mejjest, de nem felejtettek. Ezt követő alkalommal, egy nagy szelvényű vágathajtásnál a felső sor fúrlyukat csak úgy lehetett betölteni a robbantáshoz, hogy a Mejjes a haver vállára állt és onnan töltött. A haver oldalazott, mintha rossz szul lépett volna és a Mejjes zsupsz bele az olajos, sáros fúrósvízbe, ami a vágvégen majd nyakig ért, úgy félfekvő helyzetben, ahogy beleérkezett Mejjes. A nagy derűtlenség láttán érezte a szándékosságát és mielőtt a pájszerhoz nyúlt volna, hogy végigmérje a havert, eszébe jutott a múltkori randija, és csak annyit mondott:

— Sze-sze-szerencsések van, hogy ne-ne-nem lett vi-vi-vizes a ci-ci-cigim.

— i — s —

A balharánt!

A második napja dolgozó újonc csillésnek nem tűnt fel a két vágár összevillanó szeme, mikor az egyik egy hirtelen mozdulattal leállítva a fúrógépet odaszólt neki.

— Öcsém! — Nem megy rendesen a gép, menj le a raktárba és mondd meg a raktárosnak, adjon egy balharántot, majd holnap kiíratom.

Aztán felbődült a fúrógép kizárva a visszakérdés lehetőségét. A fiú elmegy, hiszen úgysem volt dolga, fúrni még nem tud, mondani meg nem mondtak semmit, hogy mit segítsen a fúrásnál.

A raktáros régi bányász, érti a dolgát, tehát a fiú hamarosan újból megjele-

nik egy nagy vasdarabbal a vállán, zihálva a sietségtől meg a meredek gurítótól.

Látva, hogy visszajött, a vágár megint leállítja a gépet és kifakad.

— Öcsém! — Nem látsz? Ez neked balharánt? Nem látod, hogy jobbos?

A csillés másodsorra visszaérve nem hoz semmit. Már tudja, hogy milyen a balharánt. Szólni nem szól, mert a gép már újra dolgozik, hát csak legyint egyet. Aznap az Olimpiában összefutnak. A vágár megkérdezi: — Na öcsém, hogy tetszik a bánya?

A fiú iszik egyet a söréből és csak aztán válaszol: — Hozhatom a bratyómat is?

W. L.

Kozta Gabriella

Vajek Róbert

Oláh Zsuzsa

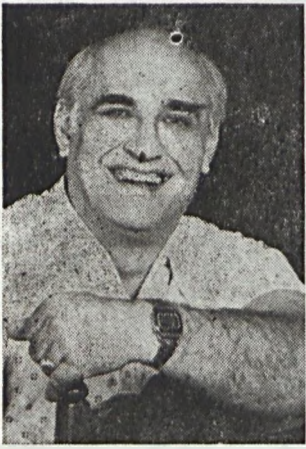
N. Szabó Sándor

Unger Pálma

Gyóry Emil

Marczis Demeter

Geötz Judit

Albert Miklós

Vári Éva

Ballkó Tamás

Nagy Réka

SZEPTEMBER 3-ÁN: A vállalat koncert fúvószenekara köszönti az üzemek, intézmények dolgozóit, 5,45—15,45 óráig. A vállalati nyugdíjas aktívák köszöntésére a Ságvári Endre Művelődési Házban 10,00 órakor kerül sor. A IV. sz. bányázásban 14,00 órakor koszorúzási ünnepség lesz.

SZEPTEMBER 4-ÉN: Az országos — vállalati — ünnepség a Sportcsarnokban 11,00 órakor kezdődik. A Ho Si Minh-parkban 10,00 órától autós ügyességi verseny lesz. 14,00 órától a Karsai pantomim csoport, 15,00 órakor bűvész-bohóc show-műsor tekinthető meg, majd 16,00 órától táncdalok és magyarnóták jeles előadóművészeinek műsorában

gyönyörködhetnek a résztvevők. A sportpályán 15,00 órától az Ércbányász öregfiúk mérkőzést, 15,30 órától az Ércbányász modellező Klub bemutatóját, 16,20 órakor ejtőernyős akrobata bemutató követi. 17,30 órakor hőlégball bemenetéről is sor kerül. A parkban hullámvasút, körhintát, céllövöldét, go-kartot, MHSZ-bemutató és lacikonyhát, sörcsört várja a látogatókat, vasárnap is reggeltől estig.

Az újmeccselajai Ércbányász modellező pályán az autómódellező nemzetközi versenyen a sportkategoriaiak küzdelme 9,00 órától látható. 20,00 órakor csertetői megemlékezés (gyülekezési hely: Fehérhegy), 19,30 órától indulás az emlékműhöz.

Bányásznapi program

SZEPTEMBER 5-ÉN: A vállalat koncert fúvószenekara zenés ébresztővel köszönti a városrészes lakókat.

A Ho Si Minh-parkban: 10,00 órakor PMSC—TFSE kézilabda NB I. B férfi mérkőzés, majd 11,30 órakor go-kart bemutatás lesz. A szabadtéri színpadon 14,00 órától a Hepiend, a Randori kaszkadőr-csoport, a Ságvári Endre Művelődési Ház népdalköre és utánpótlás színpadának műsora látható, majd játékos sportvetélkedőre kerül sor. 19,30 órától Kovács Kati és az Uni-

versal együttes ad koncertet.

A Széchenyi téren 9,00 órától 10,00 óráig a MÉV és a Mecseki Szénbányák Vállalat fúvószenekara ad ténzenét, majd 12,00 óráig amatőr táncegyüttesek színes látványában gyönyörködhetünk.

A Szabadtéri táncszín (Káptalan u. 4.) a rendezvények középpontja, ahol 14,00 órától 21,00 óráig nonstop műsor lesz. A műsorban fellépnek: Kovács Kati és az Universal együttes, a Vidám Színpad művészei. Lesz operettmuzsika,

nótacsokor, táncdal és gyönyörködhetünk a Budapest táncegyüttes műsorában is.

A Sétátér ad otthont a népi iparművészeknek és a sajtóutcának. A Mecseki Ércbányász pavilonjában a Pécsi Nemzeti Színház alábbi művészei dedikálnak 10,00—16,00 óráig: Nagy Réka, Ballkó Tamás, Unger Pálma, N. Szabó Sándor, Kozta Gabriella, Marczis Demeter, Geötz Judit, Albert Miklós, Oláh Zsuzsa, Vajek Róbert, Vári Éva, Gyóry Emil. A Mecseki Bányász, Ércbányász és a Pécsi Nemzeti Színház 11,30—12,00 óráig, valamint 15,00—15,30 óráig játékos vetélkedőre várja az érdeklődőket.

A Barbakán várárok e napon a gyermekeké lesz, 10,00

—12,00 óráig és 15,00—18,00 óráig. Délutón a Karsai pantomim RT és a Heplend bohóc-csoport, délután a Bóbita Bábegyüttes, bűvészek, bohócok és kaszkadőrök mulattatják a kicsinyeket. A Barbakán előtt pedig gyermekjátékokkal szórakozhatnak a gyerekek.

Az újmeccselajai Ércbányász modellező pályán az autómódellező nemzetközi verseny, a Forma kategóriában 8,00 órakor kezdődik.

A pécsiújhelyi sportpályán kerül sor a hagyományos színészek—újságírók labdarúgó mérkőzésre 20,00 órakor.

A Bányásznapi Kupa ejtőernyős verseny a pogányi repülőtér augusztus 31—szeptember 4-ig tart.

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBANYASZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XIX. ÉVFOLYAM 18. SZÁM ÁRA: 1,80 FORINT 1982. SZEPTEMBER 15.

Bányásznap kiüntetések

A XXXII. bányásznapon kiemelkedő gazdasági és társadalmi munkájuk elismeréseként Kiváló bányász miniszteri kitüntetésben részesültek: Bódog Ferenc csapatvezető vājár (IV. sz. bányauzem), Erdélyi István szakvezető vājár (II. sz. bányauzem), Harmath István szakvezető vājár (II. sz. bányauzem), Kalmár Benjamin csapatvezető vājár (III. sz. bányauzem), Nagy Ferenc szakvezető vājár (IV. sz. bányauzem), Németh Lajos bányaművelési osztályvezető (Központ) és Szitkai Gábor főaknász (IV. sz. bányauzem).

A Kiváló munkáért miniszteri kitüntetést Ádám Ferenc csapatvezető vājár (II. sz. bányauzem) Schmidt Nándor aknavājár (III. sz. bányauzem), Slapsi Tibor szakvezető vājár (IV. sz. bányauzem), Koszér Endre üzemszervező (EDÜ), Sóstai József lakatos (EDÜ), Mohai Miklós laborvezető (Kísérleti kutatási és automatizálási üzem), Lauer János üzem-

egység-vezető (Kutató-mélyfúró üzem), Boros Lajos lakatos (Szolgáltató üzem), Horváth Imre villanyszerelő (Szolgáltató üzem), Kamarás Lászlóné pénzügyi előadó (Központ), dr. Marton István osztályvezető (Központ), dr. Rosner Györgyné anyaggyártó előadó (Központ) kapott.

A Bányász Szolgálati Érdemérem arany fokozatát a bányászatban, eltöltött 25 éves föld alatti, illetve 30 éves külszíni munkaviszonyuk alapján 150 dolgozó vehette át.

A bányászatban eltöltött 20 éves föld alatti, illetve 25 éves külszíni munkaviszony alapján Bányász Szolgálati Érdemérem ezüst fokozatát 352 dolgozónk kapta meg.

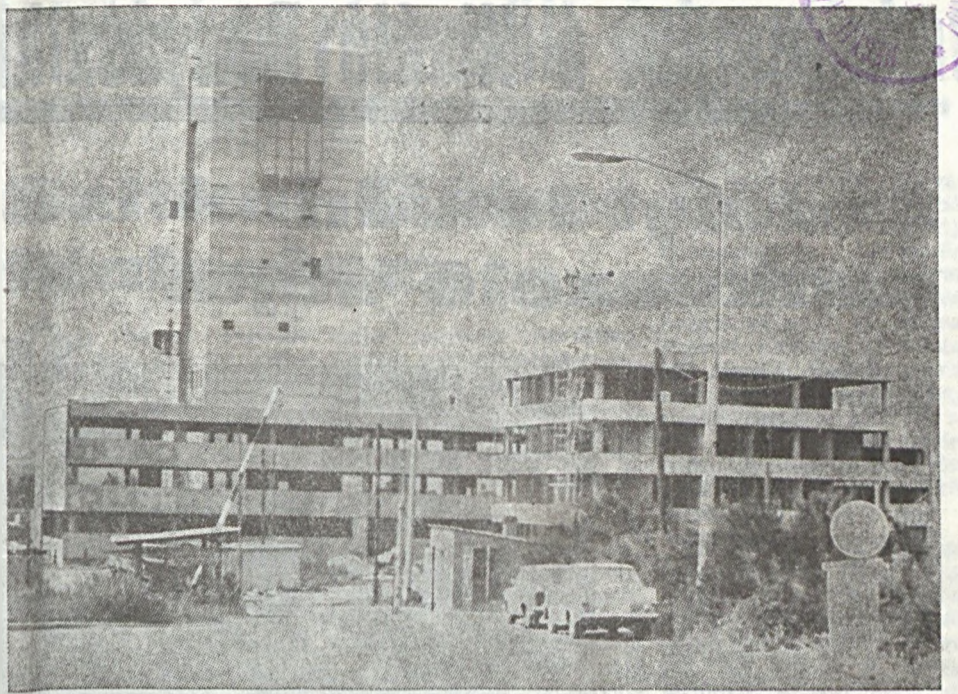
A Bányász Szolgálati Érdemérem bronz fokozatát 196-an vehették át, 10 éves föld alatti, illetve 15 éves külszíni munkájukért. Vállalati törzsgárda elismerésben részesültek 10 éves munkaviszonyuk alap-

ján 94-en, 15 éves munkájukért 266-an, 20 éves munkájukért 365-en, illetve 25 éves munkájukért 215-en.

A II. sz. bányauzemben 20-an, a III. sz. bányauzemben 16-an, a IV. sz. bányauzemben 27-en, az Ércdúsító üzemben 19-en, a Kísérleti kutatási és automatizálási üzemben 6-an, a Szolgáltató üzemben 19-en, a Kutató-mélyfúró üzemben 8-an, az Anyagosztályon 4-en, a Központban 8-an részesültek Kiváló dolgozó kiüntetésben.

Vezérigazgatói dicséretet 84, míg üzemvezetői dicséretet 88 dolgozó kapott. Mindezekon felül a XXXII. bányásznapon több mint 500 ezer forint pénzjutalmat fizettek ki.

Alkotmányunk ünnepe alkalmából a közművelődés terén kifejtett kiemelkedő munkásságáért Szocialista kultúráért miniszteri kitüntetés vehetett át dr. Roisz Andrásné vszb-munkatárs, Szomolányi Gyula főosztályvezető és Szőke György a Szolgáltató üzem műveztője, Kiváló munkáért miniszteri kitüntetésben Bimbó József szocialis igazgató részesült.

Megkezdődött az V. sz. bányauzem 56 méter magas aknatornyában a két darab KOEPE tárcsás aknaszállító gép szerelése. Az öltöző-fürdő és irodaépületek építését is rövidesen befejezik. **Bálint Jenő felvétele**

1000 tonnás mozgalom

Az eredmények biztatóak

A III. sz. bányauzem III-as körlete ez év elején újszerű munkaverseny-felhívással fordult az üzem termelő körleteihez: ismerte az 1982. évi nem könnyű feladatokat, az üzem- és munkaszervezés hatékonyságának javításával érjük el, hogy a hagyományosan dolgozó fejtési csapatok teljesítménye a tervben elvártnál 10 százalékkal magasabb legyen.

E célkitűzés valóra váltása érdekében indították el az „1000 tonnás fejtési csapatok mozgalmát”, amelynek az volt a lényege, hogy az év során minél több fejtési csapat érje el a havi 1000 tonnás fejtési teljesít-

ményt. A mozgalomhoz 48 termelő csapat és 5 termelő körlet csatlakozott. Mindenki tudta, hogy ropant szigorúak a teljesítési feltételek. Ahhoz, hogy e mozgalom üzemi szinten sikeres legyen, fokozott együttműködésre van szükség a csapattagok, kiszolgálók és műszakialak között. Tulajdonképpen mindenkinek maximálisat kell nyújtania a maga területén, hogy teljesíthetők legyenek a célkitűzések. Ebből adódóan olyan komplexitásra van szükség, amelyben biztosított minden anyagi és szemlélyi feltétel.

Melyek ezek a feltételek? A csapatok részére megfelelő munkahelyek: gépekkel, anyagokkal, kiszolgálással való ellátottság; a műszakszám biztosítása, a maximális munkaidő-kihasználás és olyan szemlélet kialakítása, hogy az emberek akarjanak dolgozni a terv teljesítése, illetve túltejesítése érdekében.

Az első hét hónap eredményei, tapasztalatai alapján elmondható, hogy a munkaversenyben résztvevő 48 termelő csapat közül 37 kollektíva 100 százalék feletti eredményt ért el, míg 11 brigád dolgozott 100 százalék alatt. Ezt elég jó aránynak mondhatjuk, hiszen lehetővé vált, hogy ezen időszakot figyelembe véve az üzem részarányosan teljesíteni tudta éves termelési feladatait.

FELHÍVÁS

A korszerű nagyteljesítményű gépi berendezések alkalmazása vállalatunknál nemcsak a fizikai munka csökkentését jelentik, hanem komoly anyagi kihatásai is vannak.

Jelenlegi gazdasági helyzetünk megkívánja, hogy az import gépekkel dolgozók és karbantartásukat végző szakemberek, a lehetőségekhez mérten mindent elkövessenek a berendezések élettartamának növelése és üzemeltetési költségek csökkentése érdekében.

Eppen ezért mi, akik a III. sz. bányauzemben az önjáró-rakodó és szállítóberendezések, valamint fúrókocsik kezelésével és karbantartásával foglalkozunk, felhívjuk a vállalat üzemében importból származó gépi berendezésekkel dolgozókat, hogy — az eddiginél gondosabb üzemeltetéssel, figyelmesebb karbantartással — ésszerűsítések, újítások kidolgozásával és alkalmazásával — az emberi tényezők szerepének növelésével biztosítjuk a dollár — import alkatrészek kiváltását és a berendezések hosszabb élettartami üzemeltetését.

Vállaljuk, hogy a gépek üzemzavaros javítását igyekszünk úgy és olyan időpontban elvégezni, hogy a javítás ne okozzon termelés kiesést.

Ezen célkitűzések sikeres valóra váltása érdekében kérjük a vállalat gazdasági vezetésének segítségét, s az érintett dolgozókat pedig arra, hogy csatlakozva felhívásunkhoz, tegyenek meg mindent, hogy eredményesen járulhassanak hozzá a vállalat termelési terveinek maradéktalan teljesítéséhez.

Haklik Mihály, a 27-es GHH-csapat vezetője
Morvai József, az Eötvös L. karbantartó brigád vezetője

Még három hónap van vissza az 1982-es évből, bőven van még tennivaló is. A gazdasági vezetés úgy vélekedik a III. sz. bányauzemben alkalmazott új versenyszabályokról, hogy az jól szolgálja az egész üzem érdekeit, segít feltárni és hasznosítani a még meglévő tartalékokat, s hozzásegítheti az üzemi kollektívát ahhoz, hogy a hagyományokhoz híven idén is sikeres gazdasági évet zárhasson.

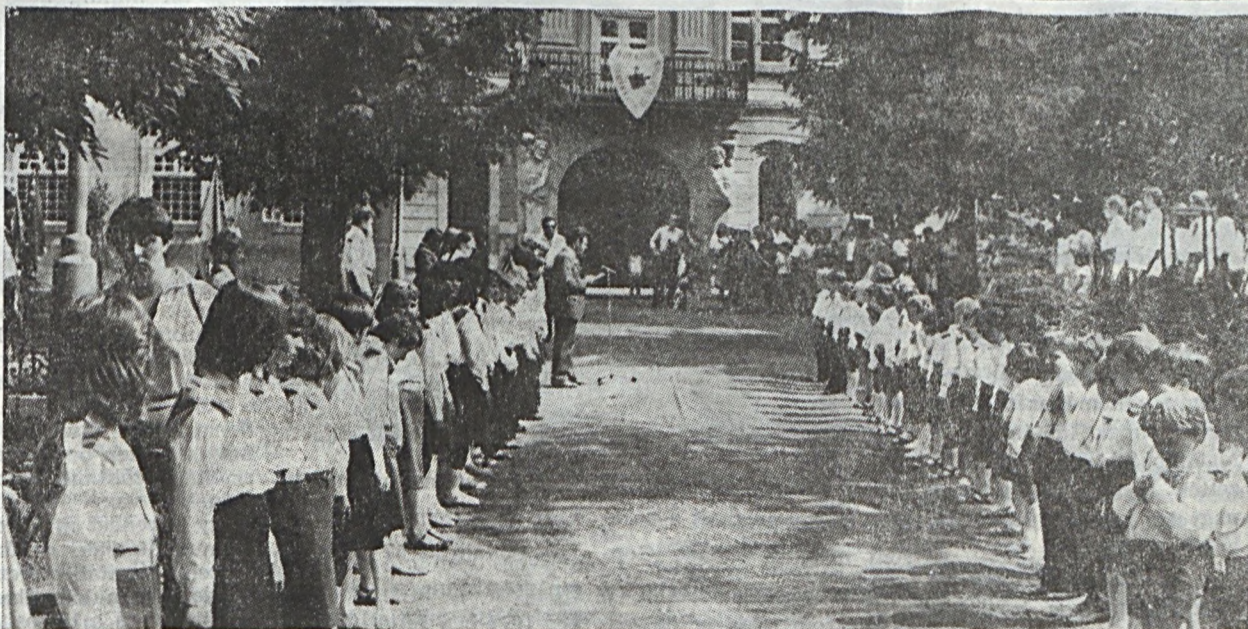
Herendi István

Fiataljaink jól helytálltak a III. országos vājárvetélkedőn

Augusztus 27—28-án került sor a Mecseki Szénbányák Vállalatnál a III. országos vājárvetélkedő lebonyolítására. Vállalatunkat Kalina János (IV. sz. bányauzem), Erdei Károly (IV. sz. bányauzem) és Kovács László (II. sz. bányauzem) szakvezető vājárok képviselték a vetélkedőn. Az első napon a komlói

tanbányában a gyakorlati feladatokat oldották meg az ország bányáiból érkezett fiatalok 3-3 fős csapatai. A gyakorlati feladatokat fiataljaink sikeresen hajtották végre s az eredményük már sejtetni engedte, hogy az első hat csapat között végeznek. A második napon került sor a döntőre, melyen a tizenkét csapat igen szoros

küzdelemben — fej-fej mellett — mérte össze erejét. A végső eredmény alapján a III. országos vājárvetélkedőn vállalatunk csapata az ötödik helyet szerezte meg. Mivel az elérhető 200 maximális pontból a minimum 160 pontot is megszerezték, így Kalina János, Erdei Károly és Kovács László szakvezető vājárok elnyerték a mestervājári címet.

Megkezdődött az új tanév a IV. sz. bányauzem által patronált bükkösi gyermekotthonban is. **Csöndör László felvétele**

Köszöntjük a Kiváló Bányász kitüntetésben részesült dolgozóinkat

Erdélyi István szakvezető vājár

Nézem a kezét. Ebben a kézben benne volt 1957. június 5-től vágathajtásunk technikai fejlődésének minden szerszáma. Fűrt állvány nélküli géppel, úgy kézből a hőskorban és igazgatta finom mozdulatokkal a műszerpadról a Minirondó gémeit, zájberolt, lapátolt, talicskázott anyagot fapadlón, térdig érő iszapban és rakodott ereszkhajtsánál speciális rakodógéppel.

Huszonöt éve bányász! Ebből a huszonöt évből tíz évig a 45-ös csapaton volt csapatvezető. Hány vágat és osztószint viselhetné az „Erdélyi” előnevet? De névtelen mind. Vagy mégsem? A huszonöt éves emlékek vékony szálát bogozva megűti a fülemét — persze csak az öreg bányászok között ismert — ma is a „Könyapadlás” néven emlegetett első fejtés. Így maradt meg az öregek emlékezetében.

Az első munkafogásokat még **Tóbiás Ferenc** csapattán tanulta. Hamarosan a gyorsvágaton a 226 méteres szenzációs országos rekordhoz járult hozzá, akkor még szerény szakismeretével, de szorgalmas magatartásával, óriási munkabíráásával és akarásával.

Sokáig nem lehet rábírní, hogy segédvājár, majd vājár tanfolyamon vegyen részt. Azt vallotta: inkább jó brigádban csillés lesz, mint rosszban vājár, mert akkor olyan csapaton volt, ahol csillésnek lenni is nagy megtiszteltetés volt.

De az élet mégis úgy hozta, hogy vājárként kamatoztassa az öregektől elkapott szaktudást és a döbrökői szülői házból hozott munkaszereket. Sorolja a neveket, akikkel meleg csányváltásban állandó ver-

senyszellemben dolgozta a huszonéves éveit. **Izsó Balázs, Barcsa Zsigmond, Török Sándor, Márton János** mind ismert nevek vágathajtásunk történetében.

Márton János — az Öreg Román — amikor rokkantsági nyugdíjba akarták tenni azt mondta, addig nem megy, amíg nem talál megfelelő embert csapatának vezetésére. Majd egyéves egészségi kényszerpihenő után került **Erdélyi István** akkor az öreg csapatára, szakvezetőnek, de nem sokáig. Az öreg rábízta a 45-ös csapatot.

Mindig a jobbat és az embert kímélő módszereket kereste a nehéz bányamunkában. Ezért vállalták csapatukkal mindig az új gépekkel való kísérletezést, az új technológiák alkalmazását, robbantási betörésekkel való kísérletezést, az új korszerű biztosítás bevezetését. Ha nem is mindig a legjobb, de a legjobbak közé írták be nevüket teljesítményeikkel a munkaversenyek vagy a hétköznapok történetébe.

Tízéves csapatvezetés után — félve a teljes elhasználódástól, hisz akkor már elmúlt negyven — fenntartáshoz kérte magát. Nem sokáig csinálta ezt. A 82-es csapat Minirondóval olyan feladatot kapott, ahol szükség volt a kezére, az eszére, gép- és munkaszereit. Visszahívták csapatra. Csak egyszer kellett szólni, hogy szükség van rá. Ekkor nyerték el a nyolcvankettesek a Vállalat kiváló brigádja címet. Volt még egy „kitérője” a 31-es csapaton, de most 47 évesen inkább „mindenes” a IV-es feltáró körletben.

— Jó az öreg a háznál — vallják főnökei — és ennek ő is nagyon örül. Főleg akkor, ha valamilyen komolyabb bányamunkát úgy tud elkészíteni, ahogy tíz évig csapatvezető korában tanította a többieket: „Úgy kell

megcsinálni fiúk, mintha otthonra készítenék, mintha hazavinnék.”

Úgy beszélt az elmúlt 25 évről, mintha vizsgázott volna belőle, pedig az ő vizsgája az a mindennapos bányamunka volt és ma is az, amelyre méltán büszke lehet.

Büszkeségét fokozza, hogy fia a III. sz. bányüzemben szállítógépész, s munkatársai ismeretlenül is megdicsérték előtte. Úgy látszik az Erdélyi családban sikerült a munkaszereket lobogó lángját tovább adni.

Kukai András

Kalmár Benjamin csapatvezető vājár

1970 májusa óta dolgozik a III. sz. bányüzemben. Előtte Mázsa—

Szászváron és Várpalotán volt szénbányász. A 61-es csapat megalakulása óta a csapat, illetve szocialista brigádnak a vezetője.

— A mezőgazdaságban kezdtem dolgozni, de nem tetszett ez a munka. Nem volt más egyéb választásom, így hát bányász lettem. Persze ma már nem bánom, hogy itt kötöttem ki — mondja mosolyogva.

Kalmár Benjamin jó munkaszervező és csapatát is jól irányítja. Bizonyíték erre a brigád egyenletesen magas színvonalú teljesítménye. 1979-ben 128,4 százalékos, 1980-ban 132,7 százalékos, 1981-ben 116,9 százalékos eredménnyel zárták az évet.

A XII. kongresszus tiszteletére indított munkaverseny üzem győzteseivel voltak.

A szocialista brigádmogalomban is évről évre javuló és kimagasló eredményeket értek el. Munkájuk elismeréseként két bronz, két ezüst és három arany brigádjelvényt kaptak. 1980-ban az Üzem kiváló brigádja megtisztelő címet is elnyerték.

— A bányász nem csak

anyagilag, hanem érzelmi-
leg is kötődik a munkahe-
lyéhez, a munkatársaihoz.
Fontosnak tartom, hogy be-
csületesen elvégezzem a
munkámat, ne legyenek ve-
lem konfliktusok és ha ele-
get tudok tenni a velem
szemben támasztott köve-
telményeknek, az egy jó ér-
zés. A csapat tagjaitól is
mindig ezt kérem. Az ese-
tek döntő többségében egyet
is értünk ebben, s tulajdon-
képpen ez a titka az ered-
ményeinknek.

Kalmár Benjamin a szo-

cialista brigád vezetése
mellett mint szakszervezeti
bizalmi is eredményes mun-
kát végez. A megnövekedett
jogkörrel járó felelősségtel-
jes munkájában jól képvise-
li munkatársait, védi érde-
keiket és jogait.

Eddigi tevékenységét fém-
jelzi a kilenc Kiváló dolgo-
zó és a Bányász Szolgálati
Érdemérem bronz fokozata
kitüntetés. E szép sorozatot
gyarapította most a Kiváló
bányász miniszteri kitüntetés.

Herendi István

Nagy Ferenc szakvezető vājár

Othon, Szentlőrincen is előfordult már, hogy a rendes nevemen kerestek és hiába mondta az illető, hogy Nagy Ferencet keresi, nem tudták ki lehet az, aztán mondta, hogy a „Gömbölyút” keresi, akkor igazították útba. Azt nem tudom, mikor ragadt rám ez a név, de gondolom olyan mondta először, aki nálam sokkal kövérebb. Itt az üzemben is így ismernek inkább, mint ahogy én is sokat csak becenevéről ismernek.

Nagy Ferencet, a IV. sz. bányüzem szakvezető vājárát tényleg sokan ismerik, hiszen 23 éve dolgozik a bányászban. Eredeti szakmája kőműves volt, de mivel annak idején ezt a foglalkozást nem nagyon fi-
zették meg, elcsábította a nagyobb kereseti lehetőség, a szénbánya.

— Anyámnak eleinte nem is mondtam meg, hogy bányász lettem, mert biztosan aggódott, féltett volna. Én nem féltém tőle, pedig alig

egy éve dolgoztam bányá-
ban, mikor meghalt a vājá-
rom meg az aknász. Gon-
doltam, ha más kibírta, én
is kibírom. 1966-ig dolgoz-
tam szénben, akkor át kel-
lett volna menni Zobákra.

Nem mentem, hanem in-
kább idejöttem az uránhoz.
— Sokáig az 57-es csapa-
ton dolgoztam, akkor is, mi-
kor 1972-ben feljöttünk Pe-
tőre. A csapatvezetőm, Dó-
ka megsérült, eltörte a lá-

bát. A csapat se bírta, szét-
mentünk. Azóta vagyok a
12-es csapaton.

Nagy Ferenc 1968 óta vājár, korábbi és mostani csapata is mindig a legjobb között volt. Munkájuk eredményességét jelzi a brigád által elnyert sok arany fokozat. Nagy Ferenc maga is háromszor kapott Kiváló dolgozó kitüntetését.

— Én mindig hagyományos fejtésben dolgoztam, az új technikát nem nagyon ismerem. Legfeljebb nagyobb lett minden. A gépek, az üregek, a teljesítmények, persze a pénz is, de az lehetne több is, megdolgozunk érte. Szeretem látni, hogy van értelme a munkámnak. A szakmába se mennék vissza, inkább itt dolgozom, mint máshol. Úgy gondolom megbecsülnek.

A megbecsülést nemcsak a pénz jelenti, talán a mindenki által használt becenév is, hiszen beceneven azt szokták szólítani, akit szeretnek, vagy becsülnek. Nagy Ferencet megbecsülik a munkatársak, a főnökei, hiszen számítani lehet rá. A huszonhárom bányában eltöltött év rá a biztosíték és az évek mögött a temérdek elvégzett munka.

Weszl László

Érdeklődők

A Mecseki Érbányász
Vállalat
dolgóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Kisdaróczy János
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs,
Hajnóczy u. 35.
Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-147, 7-108
Kiadója:
a Baranya megyei
Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó:
Braun Károly
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-000

MEV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sperczel János
Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre
43,20 Ft
Előfizethető
a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

Köszöntjük a Kiváló Bányász kitüntetésben részesült dolgozóinkat

Harmath István szakvezető vājār

Mennyire rövid az ember életében 20–23 év — egy életút, vagy annak egy szakasza — és milyen iszonyúan hosszú tud lenni egy nap is, ha az megpróbáltatásunk vagy keserveink 24 órája.

Ilyen gondolatok kavarnak bennem, amíg Harmath Istvánt, a II. sz. bányauzem 20. szintjén hallgatom. Nála is szinte elröppent az utóbbi 23 év, amit itt töltött az üzemben. Életútjának egy-egy szakaszát alig tómondatokban ecseteli, de néhány sorsfordulót apró részletességgel őrzött meg az emlékezetében. Mint például azt, hogy 1959 januárjában milyen cselhez kellett folyamodnia, hogy István-aknáról alig tizennyolc évesen átjöhessen az uránbányához. 1959. január 7-tel kezdte itt a bányászok nehéz, veszélyes életét. Azóta itt ragadt. Az elején — ahogy mondta — nem vette túl szigorúan a munkát, csak dolgozott. 1962-ben aztán megváltozott sok minden, ekkor megnősült. A fészkerakáshoz sok pénz kellett, s ez nagy hajtóerő volt. Közben járta a bányászok iskoláját. Segédvājār, vājār, robbantómesteri vizsgák után váltakozva hol szakvezető vājār volt valamelyik csapaton, hol robbantómester valamelyik körletben.

Külszíntől a 20. szintig mindenhol „kapart” valamit. Tótváron még vödörbe hordták az anyagot a guri-

tóból a döntőbe, vagy a csillébe.

Kemény 10 évig szinte összenőtt a neve a 41-es csapattal. Nagy teljesítményeket produkáltak akkor. Majd volt egy kis kitérője is. Három évig a lőszer szállításhoz dolgozott, de úgy érezte van még tennivalója csapaton is és Henez Bélával átvették az 57-es csapatot. Ettől kezdve a csapat a legjobbak közé verekedett magát.

És most ... Beszélgetésünknek véget vetett a rob-

banóanyag megérkezése. Elköszönünk egymástól és fülembe visszacseng még néhány mondata: — Sajnos 42 évesen megöregedtem. Márciusban férjhez ment a lányom, s július elsején kiltottak a vājávról szilikózis miatt...

Azt hiszem ez a megöregedés nem nagyon komoly dolog. Sokszor fogunk még találkozni itt a bányában, vagy a pellérdi szőlőhegyen Harmath Béla birtokán, melyről nem is volt időnk most beszélgetni.

Kukai András

Szitkai Gábor főaknász

Úgy három évtizede egy sárvári kisiskolás kezébe akadt egy könyv. Először csak a rajzokat nézegette csodálattal, majd beleolvast. Határozottan érdekelt a dolog. Akkor még nem tudhatta, hogy az a pillanat, amikor a könyv fedelét óvatosan felnyitotta és lapozgatni kezdett irányítja majd egész életében.

— Az a könyv talán még ma is megvan valahol a padláson — meséli Sitkai Gábor főaknász, a IV. sz. bányauzem 2-es termelőegységének vezetője. — Az erdélyi bányászatról szolt.

Eltelt néhány év. A nyolc osztály elvégzése után ötödmagával indult Tatabányára a bányaiipari technikumba.

Akkoriban még az SZME típusú rakodógépeket használták az ország minden bányájában (SZME=Szivlapát Meg egy Ember).

A technikusvizsga után Ajkacsingerre került. Itt dolgozott a frontfejtesen. Ritkán látta kelni és nyugodni a csillagokat.

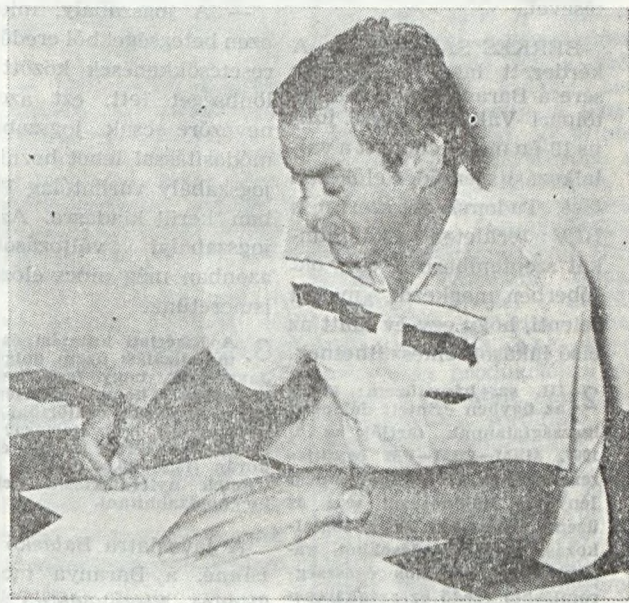
— Az üzemvezetőnk utálta a futballt — meséli. — Állandóan éjjeles voltam, mivel fociztam. Tulajdonképpen így kerültem az uránhoz. Az egyik meccs után a Vados Pista csábított, jöjjenek a vállalathoz.

— Ötvenhétben jöttem az I. sz. bányauzembe. Először operátorként dolgoztam,

majd csapatra kerültem. Később robbantómester, segédaknász lettem.

Fiatal ember meséli életrajzokat nézegette csodálattal, majd beleolvast. Határozottan érdekelt a dolog. Akkor még nem tudhatta, hogy az a pillanat, amikor a könyv fedelét óvatosan felnyitotta és lapozgatni kezdett irányítja majd egész életében.

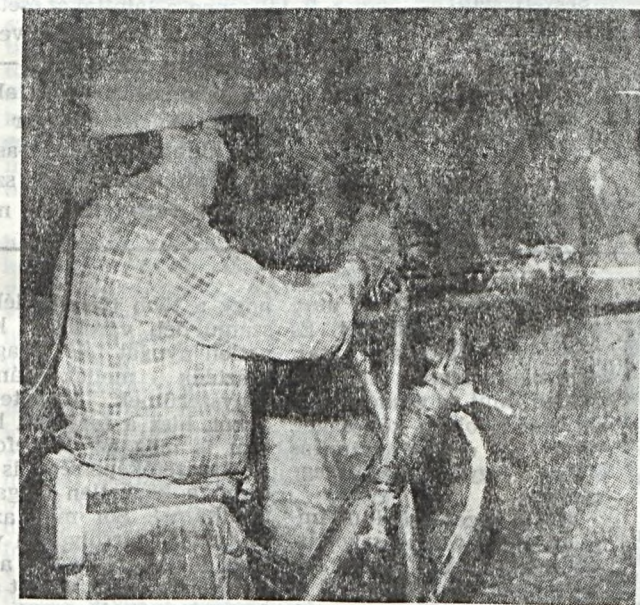
Percek alatt pergeti le életének negyedszázadát: amikor visszatért a katonaságtól aknászként dolgozott, majd Bányászati Főiskolára járt. És amikor a felsőfokú technikum után tele ambícióval dolgozott — szavai- ból érződik — akkoriban nem kapott olyan feladatot, melyek képességeit igazán próbára tették volna.

Ez sem szegte kedvét. 1972-ben Miskolcon a bányamérnöki karon folytatja tanulmányait. Levelezőn. Közben körletvezető-helyettes lesz. Az utolsó közt hagyja el az I. sz. bányauzemet. Petőcön új feladatokat várják. Vállalatunknál még újdonságszámba megy, amikor már hozzátartozik a gumikerekes önjáró technika, amit Nagy Zsigáék kezdtek és Timcsukék folytattak.

Ma már a 6. szintű vágatokan egy-egy GHH olyan hétköznapi látvány, mint az erdélyi bányászatról szolt könyvben a csákányos vājār. Aki benne él, annak természetes. Aki nem, annak meg érdekes. Éppúgy, mint egykor egy sárvári kis-srácnak volt az a bizonyos könyv. Nógrádi Gábor

Bödög Ferenc csapatvezető vājār

Már gyerekkoromat is Baranya megyében töltöttem — mondotta. — Az általános iskola elvégzése után, több kortársamhoz hasonlóan vājāriskolába mentem Komlóra. Utolsó éves voltam, amikor az ércbánya hirdetésére fél évvel előbb vizsgázhattunk. Így kerültem a vállalathoz az I. sz. bányauzembe, majd a IV. sz. bányauzembe. Sze-

remsém volt, jó csapatra kerültem, Király Laci volt a csapatvezetőm. Vágatot hajtottunk, rövidesen szakvezető lettem, majd a csapat vezetője.

— Jó gárda volt, már abban az időben elnyertük a Vállalat kiváló brigádja címet. A szakvezetői időszakban szinte természetes volt csapaton belül, hogy emberileg is segítsük egymást. Ez

véremmé vált, talán ezért választottak szakszervezeti műhelybizottság titkárának, majd azóta is az I-es termelő egység főbizalmija vagyok.

— Az egyéves SZOT vezetőképző iskola elvégzése után egyszakos fejtési csapatot alakítottam, az 52-es csapatot, ez évben kétszakosossá szerveztük. Az elmúlt 3 évben 112,6 százalékos, 1982 első félévében 118,2 százalékos átlagteljesítményt értünk el. Az elmúlt évi munkaversenyben III. helyezést értünk el. Az „Egy napot Pécsért” mozgalomban Ezüst diplomát kaptunk.

— Gyorsan mennek az évek, 20 éve vagyok már a vállalatnál, de úgy tűnik, mintha most vettek volna fel. 1972-ben indultam legutóljára a vājárvetélkedőn (eddig indulhattam). Büszke is vagyok, hogy kétszer sikerült üzemi első és kétszer vállalati első helyezést elérni. 1972 óta vagyok tagja az MSZMP-nek. 1975–80 között alapszervezeti vezetőségi tag voltam. Szeretek a közösségért dolgozni, meglepéssel tölt el, ha sikerül valakinek gondján, baján enyhíteni.

Tóth János

Németh Lajos osztályvezető

ASopron megyei Iván közszécsében töltötte gyerekkorát. Édesapja Széchenyi József gróf uradalmi erdésze volt, de őt mégsem fogta meg az erdő, az apai hivatás folytása. Történelem-filozófia szakos tanár akart lenni.

A felszabadulást követően az édesapja a Soproni Erdőfelügyelőséghez kerül szakterületre, míg fia a Széchenyi István gimnáziumba. A középiskolás évek egybeesnek az ötvenes évek nagy szécsatáival. Több

diaktársával a keresetért — egy leszállásért 100 forintot fizettek — Brenberg bányán a szünidőben munkát vállalnak. A közletről megismert bányá, az egész embert kívánó munka hamarosan más belátásra készíti a fiatal Németh Lajost. Eldönti, hogy a tanári pálya helyett a bányamérnöki egyetem padját választja. Friss diplomásként 1958-ban kerül a vállalathoz a II. sz. bányauzembe. Csillécsnek. Mint mesélte, egyszerűen nem is került szó-

ba a mérnöki alkalmazás lehetősége, így Pető Ernővel vállalták — más nem lévén — a csillés „kinevezést”. Mosolyogva meséli, hogy pár hónappal ezután már öreg csillécsként tanították az „újfelvételes” csillés Deák Béla mérnököt.

Néhány hónap elteltével a csillés Németh Lajosból aknász, majd a későbbiekben biztonsági mérnök, szakvezető főaknász lesz.

Az 1961-es esztendőt már a III. sz. bányauzemben köszönti, ahol biztonsági mérnök, szellőztetési és robbantás vezetői megbízatást kap. Két év elteltével főbányamesteri, majd főmérnök helyettesi, míg később tárvezetői beosztásba kerül.

A hosszas munkaköri „bolyongás” 1964-ben elcsendesedik, az üzem főmérnöki teendőinek ellátásával bízzák meg. Az itt eltöltött tizennyolc évet a visszaemlékezés ürügyén eképpen foglalta össze:

— Nem lehet pár szóval beszélni erről a közel két évtizedről. Küzdelmes, de nagyon szép évek voltak ezek. Erre az időszakra esik a III. sz. bányauzem felnövekedése, s ebben tevékenykedni, ebben a szakmában, s beosztásban igen szép és jó dolog volt.

— A vállalat vezérigazgatója ez évben nevezte ki a bányaművelési osztály vezetőjévé. Miként látja új beosztását, a várható munkát?

— Nehéz erről is beszélni. Más ez a munka, mint amit eddig végeztem, ugyanis most nem egy üzem menetével, hanem a bányauzemek termelési és bányaművelési problémáival kell foglalkoznom.

Veress T.

Közbe szólt a szabadság...

Képünkön a bajnokságban vezető IV. üzem csapata

Labdarúgás

Ilyen rosszul még nem kezdődött vállalati szinten őszi bajnokság, mint az idej. Nem rózsásabb a helyzet a nagypályások házatáján sem. Az augusztus 26-án indult őszi bajnokság első fordulójából mindössze egy bajnoki mérkőzésre került sor. A másik két találkozót el kellett halasztani a sportolók szabadsága miatt. A megnevekedett szabadságokkal nem számolt a tömegsport bizottság és ezt a jövő évben már figyelembe kell venni, ami gyakorlati-

lag azt jelenti, hogy csak a bányásznap után szabad bajnokságot indítani. Ez vonatkozik minden vállalati szintű versenyre, sőt még a bányásznap villámtornák rendezésének időpontjait is megkérdőjelezi a jövőben. A későbbi kezdés ellensúlyozására tavaszra kell előrelőni egy pár őszi forduló, hogy időben befejeződjön a küzdelem, mielőtt ezt az időjárás, no meg a korai sötétedés megakadályozná.

Az elkövetett mulasztá-

sokért ezúton is elnézést kérünk az érintettektől. A bajnokság 9-én folytatódik, remek párosításokkal, de kitűnő találkozókat ígérnek a szeptember 16-án sorra kerülő összecsapások is. A csontka fordulónál lejátszott IV. üzem-EDÜ találkozó mindvégig jó iramú színvonalas játékot hozott.

Az EDÜ egyáltalán nem tisztelte a listavezető ellenfelét és a bajnokságra törő IV. üzem csak keserves kínok között szerezte meg Somogyvári által lőtt góllal a győzelmet. A petőciek ezzel a győzelemmel megerősítették vezető helyüket a tabellán és így az aranyérem csillogása elérhető közelségbe került...

A kérdés csupán az, sikerül-e megtartani az előnyüket?

Kovács Miklós

Személyi hírek

Nyugállományba került: Szabó Károly fűrdőmester (II. sz. bányauzem), Högyes Lajos robbantómester (II. sz. bányauzem), Trasszer István csillós (III. sz. bányauzem), Kovács László csatlós (III. sz. bányauzem), Gyimesi István fűrdőkezelő (III. sz. bányauzem), Lippai Mihály fűrdőkezelő (III. sz. bányauzem), Sente Gyula szállítási felvigyázó (IV. sz. bányauzem), Zethner György geofizikus mérnök (IV. sz. bányauzem), Matus Sándor lakatos (IV. sz. bányauzem), Rapp István körletvezető-helyettes (IV. sz. bányauzem), Gergál Kálmán segédvájár (IV. sz. bányauzem), Nevedel Lajos gépkezelő (EDÜ), Kulcsár Béla betanított munkás (EDÜ), Boldogh János fűrdőmester (Kutató-mélyfűró üzem), Szirtes György gépkocsivezető (Szol-

Egy mérkőzés és más semmi...

Ez a bajnokság is jól kezdődött, ki tudja miért, tény, hogy három csapat nem jelent meg a kispályás őszi nyitányon. A IV. üzem már korábban jelezte, hogy játékosai az első mérkőzés időpontjában külföldön tartózkodnak. Ez érthető, de az már nem, hogy a Kis-kut. (mint annyiszor) és az Anyagosztály minden bejelentés nélkül távolmaradt. Így aztán az a furcsa helyzet adódott, hogy mindössze egy mérkőzésre került sor. Ilyen sem volt még a bányász kupa történetében. Az Anyagosztály hosszú évek óta az első „bumliját” szerezte, míg a Kis-kut. hiányzásairól már jobb nem írni! Mit gondolnak meddig lehet ezt büntetlenül csinálni? Nem sokáig, ez az utolsó eset volt, még egy hiányzás és a csapat hosszú időre kizárja magát a labdarúgás küzdelemből. Vajon mit tesz a szakszervezet és a KISZ-bizottság ilyen esetben? Voltak-e beszélgetések, felelősségre vonások? Elsősorban rájuk hárul a problémák tisztázása és megoldása, mert nem kevesebbről van szó, mint üzemük jó hírének megőrzéséről. EGYMAGYBAN ÁRVÁLKODÓ III. ÜZEM-II. ÜZEM „B” TALÁLKOZÓ MINDEN tekintetben igazi vérbeli rangadót szolgáltatott. Remek küzdelem, jó játék, gólokban bővelkedő mérkőzést játszottak. A II. üzemiek dicséretére szolgál, hogy 1-3-ról újjáani tudtak, volt erejük egyenlíteni, sőt a mérkőzés utolsó percében lőtt góllal a győzelmet is megszerezni, a bajnokcsapat III. üzemiekkel szemben (5-4). Góllövők: Almási, Trinh (2-2), Bellegi, illetve Farkas (2), Grosics, Somlay.

A góllövő listát továbbra is Veress (Kutató-mélyfűró) vezeti 17 góllal.

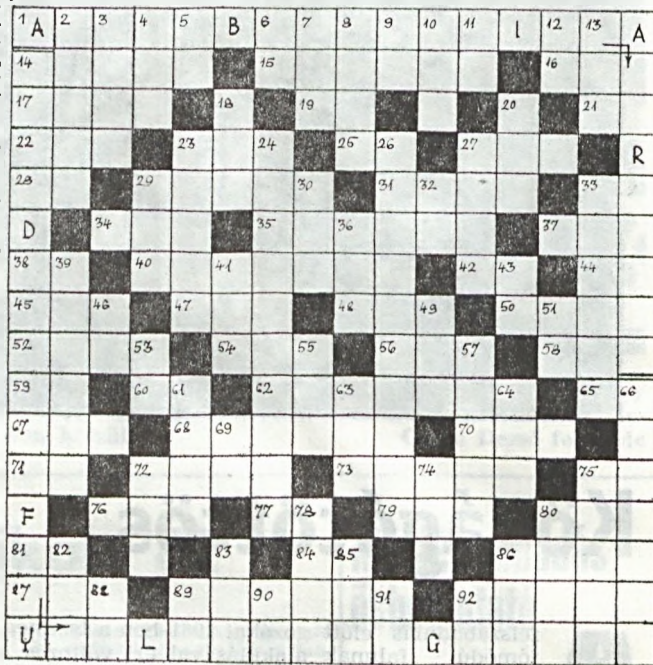
A BAJNOKSÁG ÁLLÁSA

1. Kut.-mf.	9	8	-	1	39-12	16
2. III. üzem	8	5	1	2	28-20	11
3. Szol.	9	4	2	3	33-17	10
4. II. ü. „B”	9	4	2	3	21-16	10
5. Anyago.	9	4	1	4	29-25	9
6. IV. üzem	8	3	3	2	17-13	9
7. EDÜ	8	3	1	4	15-18	7
8. II. ü. „A”	8	2	-	6	14-39	4
9. Kis-kut.	9	-	-	9	4-37	-

K. M.

REJTVÉNY

Rejtvényünk függ. 24. szám alatti költő Sugárzás című verséből idézzük a vissz. 1. és függ. 14. sorban. Megfejtésül a költő nevét és az idézetet kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1982. szeptember 25-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

Vízszintes: 14. Vonszol. 15. Község Fejér megyében. 16. Gyom. 17. Határállomásunk. 19. Tiltószó. 21. Bánat. 22. E.I.L. 23. Kikötő. 25. Saját kezűleg. 27. Házikó. 28. N.T. 29. Leszel. 31. Férfinév. 33. Szár közepé. 34. Tagadószó. 35. Amítás. 37. Sin betű. 38. Kutya. 40. Levisz. 42. Római kettes. 44. U.I. 45. Gléda. 47. Szarvasféle. 48. Vörös-angolul. 50. Emelőgép. 52. Nem kell több. 54. Béke - oroszul. 56. Tép. 58. Város az NSZK-ban. 59. Tiltószó. 60. Két névelő. 62. Törvényes. 65. Indíték. 67. Korszak. 68. Sok. 70. Kettő. 71. Etelizítő. 72. Fafajta. 73. Száll. 75. V.R. 76. Faféreg. 77. Y.V. 79. Káposztaféle. 80. V.A.E. 81. Létezik. 84. Hamis. 86. Fűszer. 87. Sürtető szócška. 89. Nincs felesége. 92. Hordani, szállítani.

Juhász Károly

Lapunk augusztus 1-i számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése:

Kábul a nyár, ledől a sercegő mezőre - gallyak, ágak között csillog tömör bundája, szőre.

Könyvtalomban részesültek: Weiner Erzsébet (Hetvehely, Ady E. u. 6., 7681), Danka Károlyné (Pécs, Ybl M. u. 7/3., 7633), Krisztián Gábor Kis-kut. üzem).

Munkásterizmus

A vállalat szervezésében háromnapos autóbuzos kirándulásra kerül sor 1982. november 17-19-ig, s az úticél: Grác-Kirschlang-Bécs. Résztvételi díj: 2700 forint/fő, plusz 400 forint az utlevélköltség. Leningrádba repülőgépes csoport indul 1982. november 5-9-ig, ahol a résztvételi díj várhatóan 4100 forint/fő.

Veszélyes IV. üzemi támadást hátrítanak az EDÜ védői - kevés sikerrel (IV. üzem-EDÜ 1-0). Csöndör László felvételei

